

сѣщото е и за самия животъ. Желателно е тази мисль да стане централна въ вашия умъ. Не е важно каква работа вършишъ: математикъ ли си, химикъ ли си, докторъ ли си, това сѣ сѣнки, форми въ живота; сѣществено е: осветявашъ ли името Божие, влагашъ ли волята Божия въ душата си? Човѣкъ, който иска да бѣде силенъ, трѣбва да държи тѣзи нѣща отпръдъ: името Божие, което е най-висшето благо, царството Божие — по отношение на човѣшката душа, и волята Божия — по отношение на земния животъ. Духовниятъ свѣтъ има връзка съ физическия: човѣкъ едновременно е сѣщество духовно и физическо. Тѣзи два елемента сѣществуватъ едновременно, има една връзка между единия и другия, която ги съединява и управлява, а тя е душата, която е полудуховна и полуматериална. Това сѣстояние вие никога не може да измѣните, Подъ думитѣ „физическа материя“ разбирамъ свѣта на формитѣ, необходимъ за проявата и битието на нѣщата: подъ „духовенъ свѣтъ“ подразбирамъ онѣзи сили, които работятъ за създаване на тѣзи форми: а подъ „душа“ разбирамъ условията, които подгатвятъ съграждането на тѣзи форми. Слѣдователно, безъ форми животътъ не може да се прояви. Всѣка душа трѣбва да има тѣло въ свѣта, за да се прояви като индивидъ, единица. Тя трѣбва да има тѣло, за да я посѣти Господъ. Безъ кѣща може ли да повикате гости? Когато човѣкъ иска да се ожени най-напрѣдъ трѣбва да си направи кѣща, тѣй както птицитѣ, прѣди да снесатъ, си приготвятъ гнѣзда. „Втасахме я!“ Ще си рекатъ, ония които нѣмтѣ кѣши. Да не схванете думитѣ ми буквално. Азъ разбирамъ да си